

ಅನುವಾದಿತ ಕತೆ

ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಜನರ ಕಾಲು, ಬೇರಳುಗಳನ್ನು ತುಳಿಯುತ್ತ ಅವರಿಂದ ಶರೀರಕ್ಕೆ ದುತ್ತ ನಾನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಆತನ ಬಿಳಿ ಸುಶಾಪನನ್ನು. ರೈಲು ಒಮ್ಮೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕುಲುಕಿ, ಚಲಿಸಲು ಆರಂಭಿಸುವಷ್ಟು ರಲ್ಲಿ ನಾವು ಬೋಗಿಯನ್ನೇರಿದೆವು. ಉಸಿರು, ಪ್ರಜ್ಞೆ ಎರಡನ್ನು ಮೊದಲಿನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ನಾನು ಆತನ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ್ತೇ.

‘ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ? ನನ್ನ ಟಿಕೆಟ್ ಎಲ್ಲಿ?’ ಕೇಳಿದೆ.

ತನ್ನ ಭುಜದಿಂದ ಬಟ್ಟೆಯ ಚೀಲವನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುಗೆ ನೇತು ಹಾಕಿದ ಮಹಾಶಯ ಇತರರೆಡೆಗೆ ನೋಡಿ ನಷ್ಟ, ಅವರು ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದು ಎಲ್ಲಿಗೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದ. ಆನಂತರ ನನ್ನೆಡೆಗೆ ತಿರುಗಿದ.

‘ಅಯ್ಯಾಯ! ಇತ್ತಿಳಿಗೆ ಈ ಯುವಜನತೆಗೆ ಬರಿ ಅಸಹನೆ? ನಾವು ಸ್ವಾತಂತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹಂಪಹಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ನಮಗೇ ನಾವು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವು, ‘ತಾಳ್ಳಿಗೇ ಸದಾ ಜಯಾಗಾಗುತ್ತದೆ.’ ನಿಜ ನಾನೋಬ್ಬ ಸ್ವಾತಂತ್ಯ ಹೇಳಿಗಾರ.’ ಸುಕ್ಕುಸುಕ್ಕಾದ ಆತನ ಮುಖಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ‘ಭಾರತಮಾತೆಯ ಮುಗಿ ಹಾಗಾಗಿ ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸಹಾಯಕ ಎಲ್ಲಿದ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಪ್ರಕೃಟಿಯಾಗಿ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಬಹುದು. ಭಾರತದೋಳಗೆ, ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ.’ ಆತನ ನಗವಿನಲ್ಲಿ ತುಂಡಿತನವಿತ್ತು. ‘ನಾನು ಬ್ಯಾಂಕ್ ಅಧಿಕಾರಿಯೋದನೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ.’

‘ನಿಮಗೆ ದೊರಕರುವ ಸವಲತ್ತನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನೀವೋಬ್ಬ ಮೋಷಗಾರಿ’ ಬುಸುಗುಟ್ಟಿದೆ.

‘ನನಗೆ ಎಂಬತ್ತುನಾಲ್ಲು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಹಸಿದ ಹೊಟ್ಟೆಗಳು ಕಾಯುತ್ತಿವೆ. ನನಗೆ ಹಣಿದ ಲವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ನಿನಗೆ ದಿಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬೇಕೆದೆ. ಅಷ್ಟೇ.’

ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದವನೇ ಮತ್ತುನೆಯ ಸೀಟಿನ ಮೇಲೆ ಚಕ್ಕಳಿಮತ್ತು ಹಾಕಿ ಕೂತು ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲವೇನೋ ಎಂಬಂತೆ ಸಹಪ್ರಯಾರ್ಥಿಕರೊಂದಿಗೆ ಮಾತಿಗಿಳಿದ.

‘ನಾವು ಸ್ವಾತಂತ್ಯ ಪಡೆಯುವುದಾದರೂ ಓಕೆ, ಹೇಳು, ಹೇಳು?’ ಅವನ ಪ್ರಶ್ನೆ.

‘ಜನರು ರಾಮ... ರಹಿಮ... ಅಂತ ಹೊಡೆದಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೇಂದೇ? ಪರಸ್ಪರರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲೇಂದೇ? ಕ್ರಿಸ್ತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸುದಲೆಂದೇ?’

‘ನೀವು ಎಂದಿಗೂ ಪಶುಗಳಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟೆಯ ನಾಗರಿಕರೇ ಆಗುವುದು,’ ನಾನು ನನ್ನ ಮತ್ತುಗೆ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರಾದರೋ ಎಷ್ಟು ಜನ ಅಂತಿರಿ? ಒಬ್ಬಿಬ್ಬಿರಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಶ್ರೀಮಂತನೇ, ಆತ ನಷ್ಟ.

ಒಟ್ಟೆಯ ನಾಗರಿಕರು... ಹ್ಯಾ! ವಂಡಕನ ಕ್ಷಯೆಯಲ್ಲಿ ರುವುದು ನನ್ನ ದುಡ್ಡು. ಈತ ನಿಜಕ್ಕೂ ಸ್ವಾತಂತ್ಯ ಹೇಳಿರಬೇಕಾರನಾಗಿದ್ದನೇ? ಅವರಿಗೆ ಇಂತಹ ಸವಲತ್ತುಗಳು ಸಿಗುವುದು ನಿಜವೇ? ಆತ ಬಂದು ವೇಳೆ ಸುಳ್ಳ ಹೇಳಿದ್ದು, ನನಗೆ ಟಿಕೆಟ್ ಹೋರಿಸಲು ಕೇಳಿದರೆ? ನನಗೆ ದಂಡ ವಿಧಿಸುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ ಅಥವಾ ಜ್ಯೇಶಿಗೆ ತಳ್ಳಿದರೆ? ಅಯ್ಯೋ ದೇವರೆ!

ಆದರೆ, ಟಿಕೆಟ್ ಪರಿಕ್ಷೆ ಬಂದವನು ಆತನಿಗೆ ಮತ್ತು ನನಗೆ ಹೇಳಿ ಸೈಂಹಿತೆನೋ ಎಂಬಂತೆ ಶುಭಕೋರಿ ಹೋರಬಹೋದ. ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿರಾಳವೇಸಿತು. ಆದರೆ ಆತ ತನ್ನ ಮತ್ತು ಬಗ್ಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ರೀತಿ ಅಸಹನೀಯವಾಗಿತ್ತು.

ಇಷ್ಟೊಂದು ಮತ್ತುಳಿಗೆ ಆತ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾದರೂ ಏಕೆ? ಕೇಳಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲಿರ ಗಮನ ನನ್ನತ್ತಲೇ